

Colegiul de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor

HOTĂRÂREA nr. 3-81/2022

cu privire la examinarea contestației Adjunctului Procurorului General interimar, Marcel Dimitraș împotriva deciziei Inspecției procurorilor din xx.xx.2022 privind încetarea procedurii disciplinare în privința adjunctului procurorului-șef al Procuraturii raionului XXXXXX, XXXXXX

22 iulie 2022

municipiul Chișinău

Examinând în ședință publică contestația Adjunctului Procurorului General interimar, Marcel Dimitraș împotriva deciziei Inspecției procurorilor din xx.xx.2022 privind încetarea procedurii disciplinare în privința adjunctului procurorului-șef al Procuraturii raionului XXXXXX, XXXXXX și audiind informația prezentată de către domnul Victor Comerzan, Colegiul de disciplină și etică -

CONSTATĂ:

La xx.xx.2021 Inspecția procurorilor a înregistrat conform Regulamentului cu privire la organizarea, competența și modul de funcționare a Inspecției procurorilor, sesizarea Adjunctului Procurorului General interimar, Marcel Dimitraș, parvenită de la Consiliul Superior al Procurorilor, privind tragerea la răspundere disciplinară a procurorului în Procuratura raionului XXXXXX, XXXXXX, pentru faptele ce pot constitui abateri disciplinare comise în cadrul gestionării cauzei penale nr. XXXXXX și reprezentării învinuirii lui XXXXXX în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin.(1) din Codul penal, în instanțele judecătorești.

Prin Decizia din xx.xx.2022, Inspecția procurorilor a decis încetarea procedurii disciplinare în privința adjunctului procurorului-șef al Procuraturii raionului XXXXXX, XXXXXX, din motivul ca nu au fost identificate temeieri de tragere la răspundere disciplinara.

Nefiind de acord cu soluția Inspecției procurorilor, Adjunctul Procurorului General interimar, Marcel Dimitraș, a contestat-o în ordinea art.49 alin.(4) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, la Colegiul de disciplina și etica, care, prin decizie colegială (*Hotărârea CDE nr.3-35/2022 din 25.03.2022*) a hotărât a admite contestația și a remite procedura disciplinară Inspecției procurorilor pentru efectuarea investigațiilor suplimentare, fiind indicate omisiunile admise în cadrul controlului inițial.

Potrivit speței contestațiilor înaintate, autorul sesizării invocă, că studiind și sintetizând informațiile obținute, în condițiile ordinului Procurorului General nr. xxx din xx.xx.2018 cu privire la organizarea activității procurorilor în domeniul reprezentării învinuirii în instanțele judecătorești, s-a constatat, că prin sentința Judecătoriei XXXXXX, sediul XXXXXX din xx.xx.2021, procesul penal în privința inculpatului XXXXXX, învinuit în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin.(1) din Codul penal a fost încetat în legătură cu împăcarea părților.

Studiind circumstanțele de fapt indicate în rechizitoriu, s-a constatat, că XXXXXX a fost învinuit de faptul, că [...].

Potrivit rechizitoriului, XXXXXX a fost învinuit pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.171 alin. (1) din Codul penal-violul, *adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică a persoanei.*

Sinteza circumstanțelor cauzei penale raportate la caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite de XXXXXX, denotă, că pe cazul în speță se impunea calificarea acțiunilor acestuia în baza art. 171 alin.(2) lit.b²) din Codul penal „ *Violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică a persoane, săvârșit asupra unui membru de familie* ”, acțiuni procesuale care nu au fost realizate de către procurorul conducător al urmăririi penale din cadrul Procuraturii raionului XXXXXX, XXXXXX.

Concluzia enunțată este motivată prin faptul, că potrivit declarațiilor părții vătămate XXXXXX, date în cadrul urmăririi penale, s-a constatat, că aceasta împreună cu XXXXXX, la data săvârșirii infracțiunii se aflau în relații de concubinaj, iar potrivit prevederilor art. 133¹ alin.(1) din Codul penal „*prin membru de familie se înțelege în condiția de concubinaj:...persoanele aflate în relații asemănătoare celorla dintre soți (concubinaj)...* ”, astfel la data săvârșirii faptei infracționale, XXXXXX și XXXXXX erau membri de familie.

Faptul că XXXXXX și XXXXXX se aflau în relații de concubinaj este confirmat și prin declarațiile martorilor [...].

Studiul cazului indicat *supra*, a constatat o abordare nemotivată, alogică și ilegală a procurorului, adjunct al procurorului-șef al Procuraturii raionului XXXXXX, XXXXXX, care la xx.xx.2020, a emis ordonanța de punere sub învinuire a lui XXXXXX în baza art.171 alin.(2) lit.b²) din Codul penal (*ordonanță care a fost adusă la cunoștință la data de xx.xx.2020, ora xx:xx*), iar la xx.xx.2020, procurorul enunțat, în lipsa unui motiv și, respectiv, temei legal, a emis o altă ordonanță de punere sub învinuire potrivit căreia, XXXXXX a fost pus sub învinuire în baza art. 171 alin. (1) din Codul penal, ordonanță care a fost prezentată învinuitului la aceeași dată, ora xx:xx.

Astfel, în pofida faptului, că XXXXXX a săvârșit o infracțiune, care potrivit prevederilor art. 16 din Codul penal este calificată drept o infracțiune gravă, deoarece prevede o pedeapsă cu închisoarea de la 5 la 12 ani, procurorul, iar ulterior și acuzatorul de stat, XXXXXX a calificat eronat acțiunile acestuia fapt ce a permis aplicarea prevederilor art. 109 din Codul penal și respectiv încetarea procesului în legătură cu împăcarea părților.

Potrivit art.325 alin.(1) din Codul de procedură penală care stipulează: *Judecarea cauzei în prima instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu*”, instanța de judecată este obstrucționată în modificarea acuzării în sensul agravării din oficiu, aceasta fiind plafonată de limita învinuirii formulate în rechizitoriu, or, în cazul descris, procurorul era obligat potrivit prevederilor art. 113 din Codul penal, să califice corect faptele infracționale ale făptuitorilor la etapa urmăririi penale.

Omisiunile admise de către procurorul enunțat *supra*, constituie abateri grave de la legislația în vigoare, constituind abateri repetate, deoarece anterior, prin scrisorile Adjunctului Procurorului General nr. XXXXXX din xx.xx.2017 și nr. XXXXXX din xx.xx.2020, procurorii au fost informați cu erorile admise frecvent la investigarea infracțiunilor privind viața sexuală și atenționați asupra neadmiterii unor asemenea abateri de la legislație pentru viitor.

În contextul celor expuse *supra*, se atestă faptul, că la efectuarea urmăririi penale, procurorul conducător al urmăririi penale, XXXXXX, acționând contrar prevederilor art. 113 alin.(1) din Codul penal, care stipulează: „*consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală*”, nejustificat și, respectiv, incorect a recalificat acțiunile lui XXXXXX potrivit art. 171 alin.(1) din Codul penal, inculpatului urmând a-i fi stabilită o pedeapsă penală echitabilă în raport cu caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite.

Cele menționate *supra*, denotă o atitudine neglijentă și lipsă de profesionalism din partea procurorului din cadrul Procuraturii raionului XXXXXX, XXXXXX la conducerea urmăririi penale și la reprezentarea în instanța de judecată a învinuirii în numele statului în cauza penală enunțată, fapt ce a condiționat pronunțarea sentinței de încetare a procesului penal pe motivul împăcării părților și, respectiv, nu a fost atins scopul Legii penale consfințit în art.2 din Codul penal, iar acțiunile procurorului XXXXXX constituie o abatere disciplinară statuată în art.38 lit.lit. a) și b) din Legea nr.3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură și anume: „*abatere disciplinară îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu și neaplicarea sau aplicarea necorespunzătoare a legislației, dacă acest lucru nu este justificat de schimbarea practicii de aplicare a normelor stabilite în sistemul de drept*”.

Prin decizia din xx.xx.2022, Inspecția procurorilor a încetat procedura disciplinară în privința adjunctului procurorului-șef al Procuraturii raionului XXXXXX, XXXXXX, din motivul neidentificării temeiurilor de tragere la răspundere disciplinară.

Pentru a se pronunța astfel, Inspecția procurorilor a reținut, că *în cadrul verificării sesizării, procurorul XXXXXX a explicat, că la xx.xx.2020 de către organul de urmărire penală al IP XXXXXX a fost pornită urmărirea penală în cauza nr. XXXXX, conform art.171 alin.(2) lit.b²) din Codul penal, în baza plângerii cet. XXXXX din xx.xx.2020, pe faptul [...].*

Urmărirea penală a fost efectuată de către ofițerul de urmărire penală al SUP a IP XXXXXX, XXXXXX și condusă de către ea.

La xx.xx.2020, cet. XXXXXX a depus la organul de urmărire penală o cerere, privind retragerea plângerii sale din xx.xx.2020, deoarece nu are pretenții față de XXXXXX.

În cadrul urmăririi penale, fiind audiată în calitate de parte vătămată, XXXXXX a declarat, că [...].

În cadrul urmăririi penale, în calitate de bănuit în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.171 alin. (2) lit.b²) din Cod penal, a fost recunoscut și audiat XXXXXX, iar prin ordonanța din xx.xx.2020 a fost pus sub învinuire în baza art. 171 alin.(2) lit.b²) din Codul penal - violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică a persoanei, săvârșit asupra unui membru a familiei și anume în aceea, că [...]

Fiind audiat în calitate de învinuit, XXXXXX, vina în săvârșirea infracțiunii incriminate a recunoscut-o parțial, declarând că [...].

În cadrul urmăririi penale, s-a constatat, că [...].

Analizând toate circumstanțele săvârșirii infracțiunii, toate probele acumulate în cadrul urmăririi penale, a concluzionat, că perioada locuirii XXXXXX la domiciliul lui XXXXXX (xx.xx-xx.xx.2020), nu reprezintă concubinaj în sensul art.133¹ alin.(1) din

Codul penal deoarece, „Prin membru de familie se înțelege:

a) în condiția de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorț, sub tutelă și curatelă, rudele, afinii lor, soții rudelor, persoanele aflate în relații asemănătoare celor dintre soți (concubinaj) sau dintre părinți și copii ”.

Faptul, că x săptămâni XXXXXX și XXXXXX au locuit împreună și XXXXXX nu reprezintă relații asemănătoare celor dintre soți (concubini), nu au dus gospodăria comună, nu au avut bunuri comune, nu au avut cheltuieli comune, fiecare din ei au dus o viață separată din toate punctele de vedere, nu aveau absolut nici un plan comun pe viitor.

În conformitate cu prevederile art.2 al Legii nr.133 din 17.06.2016, privind declararea averii și a intereselor personale: „concubin/concubină - partenerul/partenera împreună cu care subiectul declarării a conviețuit și a deținut, a folosit sau a dispus în comun de unul sau mai multe bunuri în anul fiscal precedent, fără încheierea căsătoriei. Se prezumă, că au calitatea de concubin/concubină persoanele care, pe parcursul anului fiscal precedent, au locuit împreună cel puțin 183 de zile”.

XXXXXX și XXXXXX au locuit în aceeași casă, doar xx de zile și între ei nu a fost nimic asemănător relațiilor dintre soți, cu excepția XXXXX.

Anume din aceste considerente, a recalificat acțiunile făptuitorului, or, în caz contrar, exista riscul condamnării unei persoane pentru o infracțiune mai gravă decât cea comisă, fapt care avea să contravină legislației în vigoare, politicii penale promovate de Procuratura Generală, practicii internaționale, inclusiv CEDO și jurisprudenței în general.

Luând în considerație cele indicate supra și prevederile art.8 alin.(3) din Codul de procedură penală: „ Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuितului, învinuitului, inculpatului”, la xx.xx.2020, învinuirea lui XXXXXX a fost modificată în art.171 alin.(l) din Codul penal - violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică a persoanei și anume în aceea că, [...].

La xx.xx.2020, partea vătămată XXXXXX și învinuitul XXXXXX au luat cunoștință de materialele urmăririi penale, în conformitate ce prevederile art.293 din Codul de procedură penală, neînaintând careva cereri.

La xx.xx.2020, cauza penală a fost expediată cu rechizitoriu în Judecătoria XXXXXX, sediul XXXXXX, pentru examinare în fond.

În instanța de judecată, partea vătămată a depus cerere privind încetarea urmăririi penale din motivul împăcării cu inculpatul XXXXX și prin sentința Judecătoriei XXXXXX, sediul XXXXXX din xx.xx.2021, procesul penal a fost încetat în legătură cu împăcarea părților.

Despre sentința în cauză a fost informată Secția unificare a practicii în domeniul reprezentării învinuirii în instanțele de judecată al Procuraturii Generale- procuror XXXXXX, care a solicitat notă informativă pe caz.

Fiind analizată nota informativă expediată la xx.xx.2021, sentința și rechizitoriu de către Secția unificare a practicii în domeniul reprezentării învinuirii în instanțele de judecată, sentința și poziția acuzatorului de stat au fost apreciate legale, careva indicații din partea Secției nu au parvenit și în conformitate cu ordinul Procurorului General nr.xxx din xx.xx.2018, au fost întocmite materialele de pregătire a acuzatorului de stat și

dosarul de control a fost transmis în arhivă.

La judecarea cauzei, judecătorul a fost de acord cu poziția acuzatorului de stat, în caz contrar era în drept să emită încheieri interlocutorii (în baza art.218 din Codul de procedură penală).

Consideră, că în cadrul conducerii urmăririi penale și reprezentării învinuirii în numele statului în cauza penală nr. XXXXXX nu a admis careva încălcări ale legislației penale sau procesual penale.

Nici un act emis în cadrul urmăririi penale nu a fost anulat total sau parțial de către procurorul ierarhic superior, iar în instanța de judecată nu au fost depuse plângeri, în ordinea art.313 Cod de procedură penală, împotriva acțiunilor și actelor ilegale ale organului de urmărire penală.

Sentința din xx.xx.2021 nu a fost contestată în instanța ierarhic superioară de către părțile procesului.

Astfel, în cadrul verificării sesizării, s-a stabilit că locuirea împreună a cet. XXXXXX și XXXXXX în aceeași casă timp de xx zile nu reprezintă relații asemănătoare celor dintre soți (concupini), deoarece nu aveau buget comun, nu au dus gospodăria comună, nu au avut bunuri comune, nu au avut cheltuieli comune, fiecare din ei au dus o viață separată și nu aveau un plan comun pe viitor.

Legislația națională, inclusiv a familiei nu tâlmăcește clar termenul de „concubinaj”, în afară de Legea nr.133, din 17.06.2016, privind declararea averii și a intereselor personale, care la art.2 stipulează că „concubin/concupină - partenerul/partenera împreună cu care subiectul declarării a conviețuit și a deținut, a folosit sau a dispus în comun de, unul sau mai multe bunuri în anul fiscal precedent, fără încheierea căsătoriei. Se prezumă că au calitatea de concubin/concupină persoanele care, pe parcursul anului fiscal precedent, au locuit împreună cel puțin 183 zile ”.

Reieșind de aceste prevederi, relațiile de scurt timp, cu suspiciunile sale, dintre XXXXXX și XXXXXX nici pe departe nu poate fi considerată asemănătoare celor dintre soți (concupini).

Urmare a verificării sesizării și a materialului probator, Inspecția procurorilor a conchis, că acțiunile procurorului, adjunct al procurorului-șef al Procuraturii raionului XXXXXX, XXXXXX, nu constituie abatere disciplinară, nefiind stabilite careva încălcări ale normelor procesual penale și de etică a procurorilor și de aceea prin decizia din 28.01.2022 s-a încetat procedura disciplinară în privința procurorului menționat, din motivul că nu au fost identificate temeieri de tragere la răspundere disciplinară.

Nefiind de acord cu soluția Inspecției procurorilor, autorul sesizării a contestat-o în ordinea art.49 alin. (4) din Legea nr.3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură la Colegiul de disciplină și etică, care prin Hotărârea nr. 3-35/22 din 25.03.2022, a admis contestația Adjunctului Procurorului General interimar Marcel Dimitraș și a remis procedura disciplinară Inspecției procurorilor pentru efectuarea investigațiilor suplimentare.

Colegiul a considerat necesar, că Inspecția procurorilor urmează să solicite de la Secția unificare a practicii în domeniul reprezentării învinuirii în instanțele de judecată a Procuraturii Generale, informația dacă sentința Judecătoriei XXXXXX, sediul XXXXXX, din xx.xx.2021, în privința lui XXXXXX a fost inclusă de către Procuratura raionului XXXXXX în raportul săptămânal, care în baza pct.28 din ordinul Procurorului

General nr.xx din xx.xx.2018 se prezintă de către procuraturile teritoriale și specializate, Secției unificare a practicii în domeniul reprezentării învinuirii în instanțele de judecată.

Eventual, dacă Secția unificare a practicii în domeniul reprezentării învinuirii în instanțele de judecată s-a expus, în scris, printr-un raport, adresat adjunctului Procurorului General responsabil de domeniul judiciar, cu indicarea motivelor pentru care se impune declanșarea căilor de atac de către acuzatorii de stat cu referire la sentința datată cu xx.xx.2021 menționată supra (în temeiul pct.28.3 din Ordinul xx din xx.xx.2018).

La fel, de a solicita de la Judecătoria XXXXXX, sediul XXXXXX, informația dacă sentința menționată a fost contestată de cineva din participanții la proces, în special de către partea vătămată XXXXXX și dacă instanța de judecată examinând cauza penală a constatat în procesul de judecată fapte de încălcare a legalității și a dreptului omului, și dacă a făcut în acest sens uz de prevederile art.218 din Codul de procedură penală (încheierea interlocutorie a instanței de judecată).

Totodată, de solicitat de la Procuratura raionului XXXXXX informația referitoare la faptul, dacă partea vătămată XXXXXX a adresat careva plângeri privind dezacordul cu acțiunile procurorului XXXXXX și/sau aferente desfășurării urmăririi penale/judecării cauzei penale nr. XXXXXX de învinuire a lui XXXXXX în comiterea infracțiunii prevăzute de art.171 din Codul penal și dacă au fost inițiate careva cereri de revizuire a sentinței din xx.xx.2021.

Inspekția procurorilor, în cadrul verificării suplimentare a sesizării, a stabilit, că sentința Judecătoriei XXXXXX, sediul XXXXXX, din xx.xx.2021, a fost raportată de către Procuratura raionului XXXXXX Secției unificare a practicii în domeniul reprezentării învinuirii în instanțele de judecată și la xx.xx.2021 a fost reflectată în raportul săptămânal cu privire la sentințele pronunțate în perioada xx-xx.xx.2021, întocmit de către procurorul zonal XXXXXX.

Procurorul XXXXXX în dezbaterile judiciare a solicitat instanței de judecată încetarea procesului penal în privința lui XXXXXX, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art.171 alin.(1) din Codul penal, din motivul împăcării părților, raportând procurorului zonal ca fiind o sentință legală, care ulterior a devenit și irevocabilă prin neutilizarea căilor de atac.

Procesul penal în privința inculpatului XXXXXX a fost încetat în ședința preliminară din xx.xx.2021, iar recalificarea faptei acestuia a fost efectuată la etapa de urmărire penală și cauza penală a fost expediată pentru examinare în fond privind comiterea infracțiunii prevăzute de art.171 alin.(1) din Codul penal.

Inspekția procurorilor nu stabilit faptul, că procurorul-șef al Secției unificare a practicii în domeniul reprezentării învinuirii în instanțele de judecată, XXXXXX, să se adresat cu raport adjunctului Procurorului General responsabil de domeniul judiciar, cu indicarea motivelor pentru care se impune declanșarea căilor de atac de către acuzatorii de stat cu referire la sentința menționată supra (în temeiul pct. 28.3 din ordinul Procurorului General nr.xx din xx.xx.2018).

Procurorul-șef al Procuraturii raionului XXXXXX, XXXXXX, a informat Inspekția procurorilor, că prin sentința Judecătoriei XXXXXX, sediul XXXXXX, din xx.xx.2021, procesul penal de învinuire a cet. XXXXXX în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin.(1) din Codul penal, a fost încetat în legătură cu împăcarea părților și partea

vătămată, XXXXXX, nu a adresat careva plângeri în adresa Procuraturii raionului XXXXXX, inclusiv privind dezacordul cu acțiunile/inacțiunile procurorului XXXXXX la etapa urmăririi penale sau reprezentării învinuirii în numele statului în instanța de fond.

Sentiința este legală și temeiuri pentru solicitarea deschiderii procedurii de revizuire a sentinței irevocabile, conform prevederilor art.458 alin.(3) din Codul de procedură penală, nu sunt.

Conform răspunsului parvenit de la Judecătoria XXXXXX, sentința Judecătoriei XXXXXX, sediul XXXXXX, din xx.xx.2021, prin care s-a hotărât încetarea procesului penal de învinuire a lui XXXXXX în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin.(l) din Codul penal nu a fost contestată de către participanții la proces, inclusiv de către partea vătămată.

La examinarea în fond a cauzei penale de către instanța de judecată nu au fost constatate careva fapte de încălcare a legalității și a dreptului omului, nefiind emise încheieri interlocutorii în condițiile art.218 din Codul de procedură penală.

Astfel, urmare a verificării sesizării și a materialului probator, Inspecția procurorilor a conchis, că acțiunile procurorului, adjunct al procurorului-șef al Procuraturii raionului XXXXXX, XXXXXX, nu constituie abatere disciplinară, nefiind stabilite careva încălcări ale normelor procesual penale și de etică a procurorilor.

Procurorul XXXXXX a emis actele procesuale reieșind din aprecierea probelor administrate care i-a permis să adopte soluții.

Conform prevederilor art. 3 alin.(4) din Legea nr.3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură, procurorul își desfășoară activitatea în baza principiilor legalității, imparțialității, responsabilității și independenței procesuale de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele penale pe care le gestionează.

Nefiind de acord cu soluția adoptată de Inspecția procurorilor, la data de xx.xx.2022, Adjunctul Procurorului General interimar, Marcel Dimitraș, a depus contestație împotriva acesteia și a solicitat Colegiului de disciplină și etică anularea deciziei, calificând-o ca ilegală și neîntemeiată.

În susținerea contestației depuse, autorul contestației a invocat, că „...studiul Deciziei de încetare a procedurii disciplinare în privința procurorului XXXXXX, a statuat asupra faptului, că în cadrul verificării sesizării, ultima a invocat în apărarea sa argumente sterile, lipsite de concordanță și care nu pot fi reținute pe cazul în speță, argumente care în exclusivitate au fost puse la baza deciziei de încetare a procedurii disciplinare...”

La fel, Adjunctul Procurorului General interimar, Marcel Dimitraș, menționează, că (...) inspecția procurorilor a apreciat eronat circumstanțele de drept și de fapt a cazului în speță, optând primordial pentru argumentele expuse în apărarea sa de către procurorul, adjunct al Procurorului-șef al Procuraturii raionului XXXXXX, XXXXXX, respectiv decizia din xx.xx.2022 este una neîntemeiată și urmează a fi casată(...).

Cu alte cuvinte, petiționarul consideră, că inspectorul din cadrul Inspecției procurorilor a examinat cu superficialitate sesizarea depusă și nu a apreciat corect circumstanțele invocate în actul de sesizare.

Conform prevederilor art.49 alin.(l) lit.a) din Legea nr. 3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură, în cazul în care rezultatele verificării sesizării nu identifică nici un temei de tragere la răspundere disciplinară, inspectorul, printr-o decizie motivată, încetează

procedura disciplinară.

Decizia Inspecției procurorilor de încetare a procedurii disciplinare poate fi contestată de autorul sesizării în termen de 10 zile de la data recepționării deciziei, la Colegiul de disciplină și etică (în continuare Colegiu).

Din actele cauzei disciplinare se desprinde că decizia de încetare a procedurii disciplinare a fost emisă la data de xx.xx.2022, iar contestația a fost depusă la data de xx.xx.2022. Totodată, este de menționat că la dosar există înscrisuri ce confirmă data la care autorul sesizării a recepționat decizia contestată, aceasta fiind xx.xx.2022.

Prin urmare, Colegiul constată că autorul sesizării a respectat termenul de exercitare a căii de atac împotriva deciziei Inspecției procurorilor.

Studiind contestația depusă de Adjunctul Procurorului General interimar, Marcel Dimitraș și actele administrate la dosarul disciplinar, verificând argumentele expuse de petiționar, Colegiul este de părere că contestația depusă urmează a fi respinsă.

Cu referire la caz, Colegiul constată că Inspecția procurorilor a acordat o apreciere justă a circumstanțelor cauzei. Astfel, în acțiunile adjunctului procurorului-șef al Procuraturii raionului XXXXXX, XXXXXX, nu au fost stabilite careva temeieri rezonabile care ar demonstra faptul comiterii de către acesta a unor abateri disciplinare, pasibile de angajare a răspunderii conform Legii cu privire la Procuratură.

Colegiul reiterează că angajarea răspunderii disciplinare este supusă cerinței îndeplinirii cumulative a condițiilor generale referitoare la faptă, vinovăție și legătura de cauzalitate între fapta ilicită și rezultatul produs, iar în ceea ce privește vinovăția, aceasta trebuie constatată în mod cert, pe baza probatoriului administrat în cauză.

Doar erorile săvârșite în mod intenționat, cu abuzul deliberat sau, fără îndoială, cu neglijență repetată sau gravă ar trebui să se soldeze cu acțiuni disciplinare și sancțiuni, fapt care, în cazul examinat, nu a putut fi probat.

Sub aspectul laturii subiective, Colegiul reține că în speță nu se regăsește forma de vinovăție cerută de lege pentru a se constata existența abaterii disciplinare în acțiunile procurorului vizat.

Totodată, Colegiul apreciază critic argumentele petentului și stabilește că procurorul menționat și-a desfășurat activitatea în baza principiilor legalității, imparțialității, integrității și independenței procesuale, care îi oferă posibilitatea de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele pe care le gestionează (art.3 alin.(4) din Legea cu privire la Procuratură), adoptând hotărârile analizate, reieșind din propria sa convingere, având la bază un anumit material probator, care i-a permis să adopte și să mențină hotărârile în cauză, circumstanțe care nu pot servi temei pentru tragerea ei la răspundere disciplinară.

Independența procesuală a procurorului este asigurată prin garanții care exclud orice influență politică, financiară, administrativă sau de altă natură asupra procurorului, legată de exercitarea atribuțiilor sale.

Într-o altă ordine de idei, necesită a fi subliniat faptul, că Colegiul de disciplină și etică nu examinează legalitatea însăși a actelor dispuse în cadrul examinării petițiilor, în cadrul urmăririi penale, reprezentării acuzării în instanța de judecată, dar verifică și se expune asupra modului în care decide un procuror să acționeze într-o speță concretă și corespunderea acestui mod - legilor și actelor normative în vigoare ce reglementează

conduita profesională a procurorului.

Exercitarea unui control asupra legalității sau a temeiniciei modului de soluționare a cauzelor penale respective de către procurorul vizat nu este posibilă în cadrul procedurii reglementate de dispozițiile Legii nr.3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură. Respectarea principiului independenței decizionale exclude această analiză în cadrul procedurii disciplinare, o asemenea verificare constituind prerogativa exclusivă a autorităților ierarhic superioare, și după caz, a controlului judiciar exercitat de instanța de judecată, aspect care în situația analizată a putut fi pus în aplicare.

La fel, Colegiul constată că celelalte argumente invocate în contestația depusă nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea deciziei recurate și urmează a fi respinse.

În contextul celor expuse și în conformitate cu prevederile art.49 alin.(4) din Legea Republicii Moldova nr. 3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură, pct. 77⁶ din Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-228/16 din 14.09.2016, cu modificările ulterioare, Colegiul -

HOTĂRĂȘTE:

1. A respinge contestația depusă de Adjunctul Procurorului General interimar, Marcel Dimitraș împotriva deciziei Inspecției procurorilor din xx.xx.2022 privind încetarea procedurii disciplinare în privința adjunctului procurorului-șef al Procuraturii raionului XXXXXX, XXXXXX.

2. Hotărârea poate fi contestată în termen de 5 zile lucrătoare de la data pronunțării acesteia, la Consiliul Superior al Procurorilor, prin intermediul colegiului.

№	<i>Prenume și Nume</i>	<i>Funcție deținută în cadrul Colegiului</i>	<i>Semnătura</i>
1.	Vladislav GUȚAN	Președinte	semnat
2.	Victor COMERZAN	Membru	semnat
3.	Marcel CIMBIR	Membru	_____
4.	Elena CAZACOV	Membru	semnat
5.	Alexandru LOZAN	Membru	semnat
6.	Oleg TELEVCA	Membru	semnat
7.	Pavel ȚURCAN	Membru	semnat